Tĩnh tâm

Andy Tran

Chào mừng các bạn đón đọc đầu sách từ dự án sách cho thiết bị di động
Nguồn: http://vnthuquan.net
Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Mục lục

Tĩnh tâm

Andy Tran

Tĩnh tâm

Đầu tháng 12 năm 2004 giáo xứ chúng tôi có tổ chức một vài ngày tĩnh tâm cho các em học lớp Thêm sức . Không ở ngay giáo xứ mà tuốt trên Dòng Đồng Công Missouri .
4 giờ 30 chiều thứ sáu chúng tôi có mặt ở sân nhà thờ . Thoáng trông thấy Cathy cô con gái thứ hai của tôi , tay cháu khệ nệ ôm ba sách giỏ to , một con gấu nhồi bông , vai xách máy chụp hình , nách kẹp một cái gối .
- Túi gì mà nhiều vậy con ? Sách vở lên trển học à ! Còn cái mền to tướng nữa .
Cháu mỉm cười lặng lẽ bước lên xe van nhà . Ra tới nhà thờ đã thấy lố nhố các em thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi bâu quanh chuyện trò quanh xe buýt .
Chúng tôi bước vào hành lang trường học , đọc kinh cầu nguyện trước khi lên đường . Xe vừa qua vòng đai xa lộ 820 thành phố Fort Worth , thầy Thưởng tươi cười , đứng lên nói :
- Các em có muốn coi phim DVD không ? Có hả ? Vậy chúng ta đọc 50 kinh nhé .
Bọn trẻ lao nhao phản đối :
- Hồi nãy chúng con đọc rồi .
Tôi họa theo :
-Thêm kinh cầu các Thánh nữa .
Màn hình trên góc xe buýt quá nhỏ , coi chừng một lát nhức đầu hoa mắt nên tôi ít chú tâm vào đó nhiều . Ai nấy đều gật gù hết 3 cuốn DVD , thì xe vào thành phố Joplin , và sau cùng tới địa phận Dòng . Trời đã khuya vắng vẻ không người

qua lại . Xuống xe tôi hít vào thở khoan khoái , ngồi suốt gần 7 giờ liền trên xe , chân cẳng tê chồn lên .
Những ngày đầu tháng chạp gió se đưa thổi nhẹ qua những hàng cây sồi , thông , mang theo những cơn lạnh bất chợt . Tôi cho hai tay vào túi áo lạnh , phát biểu bâng quơ :
- Đây đâu có lạnh lắm !
Một bà phụ huynh theo sau tôi , nghe vậy bèn xen vào :
- Ông mặc hai ba áo ấm dầy như thế, làm sao cảm thấy lạnh được .
Tôi nhớ ông cụ tôi lúc còn sống , kể lại một câu chuyện xảy ra ở ngoài Bắc vào mùa đông giá lạnh .
Một sáng tinh sương , ông điền chủ mặc áo bông dầy , tay chống gậy lần mò ra ruộng . Trông thấy vài bác nông dân đang co ro lập cập đứng trên bờ . Ông ta bèn quát :
- Giờ này chúng bay không chịu xuống nước làm ruộng , hả ?
- Dạ, thưa ông , nước còn lạnh lắm .
Ông điền chủ vội chống cây gậy xuống mặt nước :
- Giời này mà lạnh . Chúng bay chỉ được tật lười .
Chúng tôi lục tục xách hành lý đi vào nhà dành cho các tu sĩ . Tất cả tụ tập trong nhà nguyện (chapel) , nhà này khang trang rộng rãi có chứa được 50 , 60 người . Tôi là người sau chót bước vào , đang lóng ngóng thì nghe loáng thoáng tiếng hát bằng tiếng Anh ngọt ngào trầm ấm ... Every move I make ... Âm điệu trầm vui tươi . Trong góc nhà hai cậu trẻ chừng đôi mươi cầm đàn ghi ta cất tiếng hát . Tôi bất chợt thốt lên :
- Đấy ! Anh râu ria đang hát là đầu đảng của bọn trẻ đó .
Một người đang đứng cạnh tôi , sau mới biết là cha Trân ,

nghe vậy nói :
- Không phải đâu , đó là thầy Diện và thầy Thông hát chào mừng các em vừa đến .
Tôi đành cười hề hề và chào hỏi cha . Thầy Thông mảnh khảnh dáng thư sinh nói với cả đoàn bằng tiếng Anh :
- Welcome . Let s sing and dance together (Chào mừng . Chúng ta hãy cùng hát ca và nhảy múa).
Động tác nhảy đơn giản , như quơ tay , uốn éo người nhịp nhàng như trong các thánh lễ chiếu trong các đài ti vi Mỹ . Có lẽ đây là lần đầu sinh hoạt khác lạ mới mẻ , bọn trẻ và ngay cả người lớn dù buồn ngủ cũng cảm thấy vui và sống động .
Every Move I Make
by David Ruis
Every move I make, I make in Yọu
You make me move, Jesus.
Every breath I take, I breathe in Yọu
Every step I take, I take in Yọu
You are my way, Jesus.
Every breath I take, I breathe in Yọu
Waves of mercy, Waves of grace
Everywhere I look, I see Your facẹ
Your love has captured mẹ
Oh my God - This love, How can it bẻ
La la la la la la, La la la la la la la lạ
La la la la la la, La la la la la la la lạ
Mỗi một việc con làm , con làm trong Ngài
Giê Su ơi ! Ngài khiến con làm

Mỗi một hơi thở , con thở trong Ngài
Mỗi một bước con đi , con đi trong Ngài
Ngài là đường con đi , Giê Su ơi !
Mỗi một hơi thở , con thở trong Ngài
Xin thương xót con , ban cho ơn nhiều hồng ân của Ngài
Mỗi khi con nhìn , con nhìn thấy Ngài
Tình yêu Ngài đã gìn giữ con
Lạy Ngài , Tình yêu này - Làm sao như thế .
Tôi quay sang một chị trong nhóm , hỏi :
- Cha hồi nãy tên gì vậy ?
- Cha Trân , mới nói mà anh quên lẹ vậy ? Nhớ gọi là cha Trân nha . Đừng gọi là cha Trâu . Ngày xưa có một thầy họ Hắc tên Trân Châu , thỉnh thoảng có vài người nói ngọng như anh , cứ Hắc Chân Trâu .
- Thôi đi chị diễu hoài .
Cha Trân mời nhóm phụ huynh chúng tôi chừng 7 người ra phòng giải khát (lounge) .
- Bây giờ đám con gái ở lầu ba . Còn bọn con trai lầu hai . Mỗi ông vào ngủ chung với ba bốn đứa con trai một phòng . Mỗi bà cũng vậy , chung với mấy cháu gái .
Giờ này gần hai giờ sáng , mắt nhắm mắt mở , tôi tìm phòng 229 và trong đó có bốn cái giường đơn , trải ra trắng tinh . Tôi lăn ra ngủ và ngáy một giấc đến sáng .
Chín giờ sáng cả nhóm kéo xuống nhà ăn ở tầng chệt . Điểm tâm có cháo thịt heo và bánh con cua (crossant) . Bánh này ăn thay dầu cháo quẩy , nhấm nháp cũng thấy ngon miệng .
- Các anh biết không . Đêm qua dù biết rằng đã quá khuya , nhưng chúng tôi cũng phải cho bọn trẻ hát hò nhảy nhót ,

để các em open their heart , mở tấm lòng ra . Ngày hôm nay hi vọng các em có thể tiếp thu được những lời giảng dạy .
Các cha các thầy lịch lãm , trải qua nhiều lớp thụ huấn , nên phương pháp huấn luyện tỏ ra có bài bản vững chắc .
Lord I Lift Your Name On High
by Rick Founds
Lord, I lift Your name on high. Lord, I love to sing Your praises.
Ím so glad Yoúre in my life; Ím so glad You came to save us.
You came from heaven to earth to show the way.
From the earth to the cross, my debt to pay.
From the cross to the grave,
From the grave to the sky;
Lord, I lift Your name on high.
Ngài ơi ! Con nâng danh Ngài lên cao
Ngài ơi ! Con hát dâng lên Ngài
Sung sướng thay ! Ngài ở cùng con .
Sung sướng thay ! Ngài xuống cứu chuộc con
Ngài từ trời xuống thế , chỉ rõ con đường
Từ mặt đất đến thánh giá , cứu chuộc tội con
Từ thập tự xuống vực sâu . Từ vực sâu lên Thiên Đàng .
Chúa ơi ! Con dâng tên Ngài lên cao .
Khi hát đến câu " From the cross to the grave " , bàn tay chúng tôi từ ngang tim đưa xuống và nâng lên khi hát đến câu "From the grave to the heaven " . Đến câu chót tất cả đều vui mừng nhảy cẩng lên , tỏ vẻ hoan hỉ .
Giọng cha Thanh tiếp tục , đầm ấm :
- Đây là những bài hát nổi tiếng ở Mỹ , dù bên Tin Lành hay

Công Giáo Mỹ đều hát trong những buổi sinh hoạt như vậy . Những bài hát tiếng Việt các em không thuộc , vả lại không thể nhảy theo điệu hát được . Mục đích buổi linh hướng tĩnh tâm (counsel) là cho các em hiểu , thấm được những lời giáo huấn . Ở đây không phải là lớp dạy tiếng Việt , cho nên chúng tôi phải dùng English mà chuyện trò hay giảng dạy . Nói tiếng Việt các em cũng ngồi nghe , nhưng mặt nghệch ra , thì không bổ ích gì hết .

Cha Minh Trân với giọng lôi cuốn :

- Tháng trước tôi cùng một tu sĩ qua Roma dự lớp huấn luyện . Từ phi trường về tòa thánh Vatican , xe chạy qua nhiều quảng trường , trong đó có một nơi mà sao có rất nhiều con mèo , đủ loại trắng đen vàng mướp mun nhị thể tam thể . Chúng nghênh ngang đi đứng ngồi khắp chốn . Tôi ngạc nhiên hỏi chú tài xế :

- Sao ở đây có nhiều con mèo vậy chú ?

- Thời thế chiến thứ 2 dân ở đây đói quá , không có đủ thức ăn nên họ ăn đỡ thịt mèo , và sau đó để nhớ ơn chúng , dân chúng nuôi mèo để trả ơn .

Ở đây được vài ngày , tôi có quen được một phụ nữ Mỹ , quê ở Texas . Một hôm bà dắt chúng tôi đi xuống một cái hầm có bậc thang . Vừa bước xuống tôi đã ngửi thấy mùi ngai ngái , không thơm tho tí nào hết . Dưới đây quao ! Hàng trăm con mèo thấy người lạ giương mắt chăm chú nhìn chúng tôi . Tôi bảo khẽ :

- Tao không ăn thịt chúng mày mà lo .

Gần đó có một cái chuồng , tôi hỏi bà ta và được trả lời con mèo đấy . Ui chu choa ! Nó to gần bằng một chú beo , mập

ú ù . Tôi hỏi bà ta tại sao bà lại tới đây , một nơi không phải quê hương của bà . Một nơi trú ẩn hôi thối của loài mèo hoang dại . Bà ta mỉm cười và đáp lại rằng :
- Tôi theo chồng sang công tác bên đây . Rảnh không biết làm gì và hơn nữa tôi lại yêu thích chúng . Một tuần hai lần tôi tới đây cho chúng ăn và tắm rửa .
Lời cha Minh Trân nhẹ nhàng , hấp dẫn lôi cuốn khiến bọn trẻ ngồi say mê lắng nghe .
- Bây giờ tới phiên các em , mỗi em viết lên tờ giấy trắng của các em : WHY ARE YOU HERE ? (Tại sao chúng ta ở đây ?)
Sau chừng nửa giờ , bọn trẻ đứa ngồi đứa nằm hí hoáy viết trên những trang giấy trắng .
" Vì con yêu Chúa " hay Vì con thương Ngài " vân vân ... Trong đó có một em viết :
- Tại sao em ở đây ? Bởi vì ba mẹ bắt em lên . Không đi không được Thêm sức .
We Want To See Jesus Lifted High
by Doug Horley
We want to see Jesus lifted high,
A banner that flies across this land,
That all men might see
The truth and know
He is the way to heaven.
We want to see, we want to see,
We want to see Jesus lifted high.
We want to see, we want to see,
We want to see Jesus lifted high.

Step by step wére moving forward,
Little by little taking ground.
Every prayer a powerful weapon,
Strongholds come tumbling down
And down, and down, and down.
Chúng con muốn Chúa nâng cao
Ngọn cờ phất phới trên dãi đất này
Mọi người có thể nhìn thấy chăng
Sự thật và hiểu biết rằng
Ngài là đường lối dẫn đưa tới nẻo Thiên Đàng .
Chúng con muốn xem , chúng con muốn xem
Chúng con muốn Chúa nâng cao
Chúng con muốn xem , chúng con muốn xem
Từng bước chúng con tiến lên
Lần lượt chúng con chiếm giữ
Mỗi lời kinh là vũ khí mạnh
Từng pháo đài rơi rụng ngã nhào ...
Các cháu thiếu niên ngồi vòng quanh nhà nguyện nhỏ nhắn im lặng cầu nguyện . Phụ huynh chúng tôi ngồi dựa vào các góc tường . Phòng được tắt đèn , để lại vài ngọn nến trắng chiếu lung linh phảng phất bóng dáng lờ mờ . Không gian tĩnh lặng trang nghiêm , tâm tư tôi như chìm vào cõi hư vô bất tận .
Đến 10 giờ đêm buổi tĩnh tâm đã xong , chúng tôi đã chia sẻ với nhau những tâm tình , những cảm giác gặp gỡ nhau . Các cháu thiếu niên tự nhiên vui tươi chuyện trò với nhau . Chúng tôi lục tục kéo nhau ra ngoài , xuống đất để đi coi các cảnh trang trí Đêm Giáng Sinh tại dòng Đồng Công .

Bên ngoài trời tối đen , tôi bước ra ngưỡng cửa Phòng Bán Vật Lưu Niệm . Một dãy đèn nhấp nháy xanh đỏ vàng , treo trên các ngọn cây cao . Không gian tràn ngập một cảm giác lạ kỳ . Từ ngày sang Mỹ tôi đã đi đi hành hương hay gọi là tham dự Đại Hội Thánh Mẫu tổ chức vào đầu tháng Tám hàng năm được sáu bảy lần . Vào những ngày đó ôi cơ man là người , đông đúc không thể tả được . Nhưng giờ đây cảnh vật vắng lặng , ngoài chúng tôi , các cháu thiếu nhi co ro bước ra ngoài cổng Dòng .

Từ đây các hoạt cảnh được tạo dựng trên các khung kẽm , gỗ . Từng hàng đèn xanh đỏ nhấp nháp tạo nên cảnh vật ngoạn mục . Ông A dong hái trái táo cho bà E và , bên dưới là con rắn ngửng đầu chờ ngóng . Thuyền ông No-e đang dập dìu trên sóng nước . Hầu hết được các Thầy các chủng sinh tốn bao công sức thì giờ để tạo nên những cảnh trí đẹp vời như vậy .

Khi được hỏi phải mất bao lâu trang trí bao nhiêu hình , khung đèn như vậy , thầy Diện mỉm cười nói :

- Cả tháng , anh em chúng tôi nhiều khi không kịp ăn uống phải lo lắng phải làm cho xong .

Sáng hôm sau đoàn chúng tôi giã từ lên xe về và không quên gởi lời cám ơn nồng nhiệt các cha các thầy đã dành mọi sự ưu ái cho chúng tôi . Trời lất phất mưa , mang lại cơn lạnh bất ngờ nhưng chúng tôi cảm thấy một cái gì ấm áp bao quanh , hiện diện quanh đây . Bọn trẻ vẫn hồn nhiên chuyện trò trên xe buýt . Đường vẫn còn dài thênh thang , có thể những tâm hồn chúng tôi đã gần lại đôi chút chăng .

Tung Son Tháng 12 năm 2004

Nguồn: http://vnthuquan.net
Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.
Đánh máy: Tung Sơn
Nguồn: Tung Son / VNthuquan.net
Được bạn: ct.ly đưa lên
vào ngày: 18 tháng 9 năm 2007